

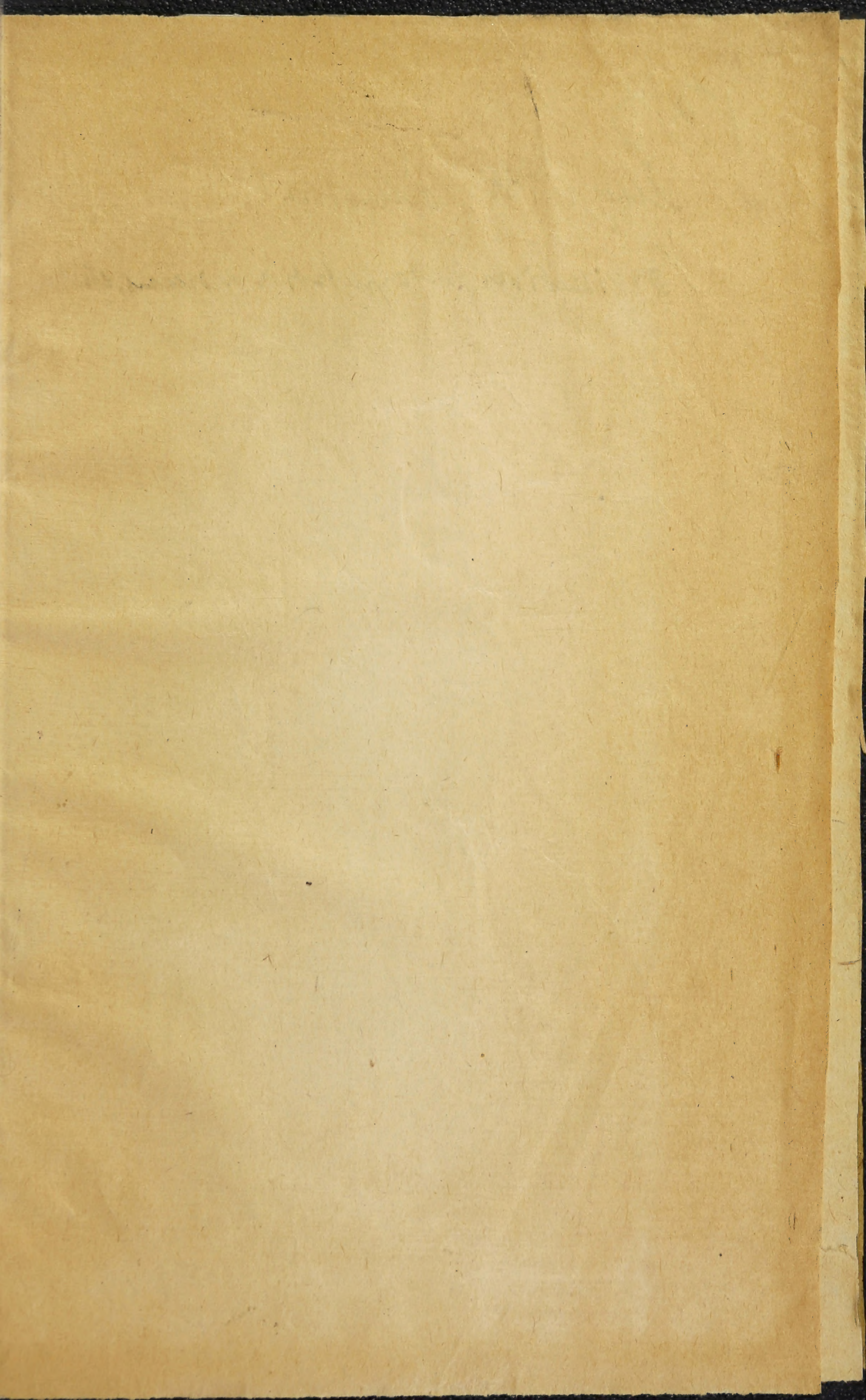
C.

4127266

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.).

133

London
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل نور جوزا ^۲ ^۳ سلطان ^۴ ^۵ اسد ^۶ ^۷ میزان ^۸ ^۹ عقرب ^{۱۰} قوس ^{۱۱} جدی ^{۱۲} دلو ^{۱۳} حوت

حروفهای مرفوع اتشی

اهطعقنه حروفهای

منهور بادر شستبوی

حروفهای مجرور ای جزک

سقط حروفهای مجرور

خاکه دخل رخ ^{شماره}

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از شروع دعوت سه روز روزه دارد و اگر ام

جایی باشد از دوشنبه و اگر جلایی باشد از شنبه و اگر

مشترک باشد از یکشنبه ابتداء صوم ازین روز تا کنه

چون شب چهارم در آید طعام نخورد و وضو کرده در گوشه

نشیند و با استغفار مشغول گردد و صبح در آن گوشه قرار

گند چون شب شود بر حیزه دو وضو کند و تحت الوضو

بگذارد بعد از آن دو کانه دیگر به نیت کشف الارواح

جوزا سبده بگذارد بدین نیت نیت ان اصلی لله تعالی

زحل سیاه

مشتري صندیا

مریخ سرخ

زهره سبده

عطار در صوره

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

جوزا سبده

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

عطار در

در هر رکعت از ابرو و راس و گوش و پاهای خود را مسح کند

۲

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة الکعبة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعت و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخوانند بعد سلام هزار
کیرت دعا ملکیه بخوانند دعا اینست **اَءَ وَاِیَّ وَاِیَّه**
در عین خواندن توجه بباطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعباده الله تعالی بعد در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب گیرد و بر هر پای هفت
کرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله لا اله

الا هو والملائكة واولو العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه و قال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم و اخيرين باكله تجيد بخواند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم بخواند بعد از سلام اس آيه هفت بار بخواند و

اذا سألک عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستحسب لي وليومنوبي لحالهم

يرشدون از خدا مطلوب خود خوا بعد بعد بار و

چون حاجت برین رسیده است
در رکعت اول و آخر و در رکعت دوم
بسم الله قل و سبحان الله و الحمد لله
و انکلت شهادت بخواند
این را بخواند و خود را
در بره میکند و بگوید

3

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و سایر انبیاء و عظام و

عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ناصدار و

شاخ کامکار لیکن لیکن دو کانه اجمالا و انجا بدو پیران

ظاهر و باطن توهم کرده جمل و یک کمره سوره فاتحه خواند ثواب

بروح ایشان بخشد بعهده اذارت الارض و ذکره و

اخلاص کمره و فاتحه پنج گزرت خوانده مخصوص ثواب پیران

سرد و ردیارد بعهده دو کانه بروج حضرت شیخ شیوخ

شهاب الدین سرد و ردی کذار دفا که خوانده بتوجه تمام

متوجه شده مدد طلبد بعهده دو کانه بروج سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حصو را یک کمره بعد از ان فاتحه خوانده

یا ظهور الحق تو دونه گزرت کوبه و از حضرت ایشان نیز مدد طلبد

بعد از دو گانه بروج حضرت شیخ محمد عوث قدس سره و یک دو گانه
بروج بنده یکا حضرت شیخ لنگر محمد عارف قدس سره و یک
دو گانه بروج حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره
و بعد از دو گانه بروج آن بزرگ فاطمه خواننده استمداد و تحت
غایب بعد از یک دو گانه بروج حضرت قدوة العارفین
زبدۃ الکاملین حضرت شیخ برهان الحق والدین رازای
اداکند بتوجه تمام از حضرت ایشان استمداد مدد و تحت
طیبه بعد از یک دو گانه به نیت سلامتی مرشد خود ادا کنند
یک دو گانه محبت لاله بگذار در هر رکعتی بعد فاتحه سورۃ
اخلاص بخت و یک گزین بخوان بعد ادا دو گانه بحضور
دل حضرت حق متوجه شود و بمقام نوبت درود گوید و سر سجده

استمداد از این دو گانه
بسیار است و در هر رکعت
یک دو گانه بخواند

بجوده دعوت **مقطعات** دوازده مرتبه اسم را با موکلات

برج هم کرده بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق بخواند

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

بجای سحر لاله تا آخره بوده موکل کوکب را با اسم هم کرده هفت

مرتبه بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق یا ارفایل

یا بحرارد یا بهاریل یا کلیمنا یا اسمون یا اسکی یا توئل

بجای سحر لاله تا آخره بوده اسم را با موکل هم کرده بودونه

کرت بخواند بدین طریق یا همو یا ایل یا سائیل یا کلصال

بجای سحر لاله تا آخره بوده هفت مرتبه درود بخواند بوده

و وقت شرف خوان
یا سرائیل و این است که
موکلات سه بار یا سرائیل و اسم
یا جبر و موکل و از اسم اول
تا اسم آخر و در ابار و غایت
سحر هفت بار

هر روز وقت سحر یا سرائیل
و وقت شرف و سحر در دعا و حاجت
یعنی یا صلیح الالباب تا آخر بخواند
هر روز وقت سحر او و در
دوازده مرتبه اسم یا سرائیل
بخواند و وقت نماز بخواند
مرتبه بخواند و در هر بار
و دعوت این طریق بخواند

یا هو اکیل بحی سجانک لاله الا انت بارب کل شی و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **قوس** است و رقم **۱۲۶**

ستاره که **شمش** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع هر چهار هزار **۲۵۶۵** **۹۲**

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخوان این اسم را که موافق کوکب است

عود و ذرا چینی است و کوکب موافق برج مذکور **مفتی** است **۹۵۰**

ف
برای تکمیل شرط
اسم را در بی با جمل
سرت بخواند

عدد این برای تکمیل شرط ایط بخواند این اسم را در روز

شمش یا در عتس دعوت کند در دایره رنگ شمش که

رزد است کرده بر آن هشته برج مذکور کشیده بر آن

مصلاف قرار کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و نه

اسم مایه موکل مذکور بخواند و السلام **شر ایط کلی و جری**

اگر در همان روز که مقطوعات تمام شود کلی جز در شروع کند

5
حاجت غسل دود کانه نیست و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانه بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا هو اکیل

یا سائیل یا کل صائیل بحیثی سنانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بعد به نیت **نصاب** چهل

و شش هزار باره یا وکیل **زکوات** هفتاد هزار باره **نصاب** **۶۶** **۱۷۰۰۰** **۵۵**

عشر دویست و هزار باره یا وکیل **مقل** شش **۶۰۰** **۴۶** **۲۵۴۵**

صد باره یا فتاح دور مد و مجموعه اسماء عظام چهل و یک مرتبه **۴۸۹**

بوره یا معطی **بذل** چهل هزار باره یا وهاب **ختم** نوزده **۱۲۹** **۴۱۰۰۰** **۱۴** **۱۹۰۰۰**

هزار باره یا نام **سریع** **الاجابت** یک لکه و بیست **۴**

چهار هزار و هفتصد و بیست و دو و این برع الاجابت را

ناماد امیر که تواند ایام طاق اختیار کرده و صحت روز مره

[illegible]

و حاصل رسم یا عبارت مذکور
موراثی و خردی و نقل
و شش ماه اعتبار دارد
و ماعی اعتبار دارد
قوی بن
خواری خود و بمان اگر و غیر
بیج آمده در دست صاحب باشد
و انداخته بیاورد به این

می شود بخواند و عدد کوکب **ششم** که موافق برج اسد است برای تکمیل
شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عیش بخواند بعد
اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد

نهمه شرایط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کانه یا چنانچه بالا مذکور است نگاه دارد بده اسم

باره موکل یا اسرافیل یا ایل یا اسطیائل بحق

یا الله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بعد

به نیت **نصاب** یا الله شروع کند **نصاب** بعد یا و کل
۴۶ ۲۳۰۰۰

زکوت نه هزار بده یا محیب **عشر** نیکه و شست و پنج
۹۰۰۰ ۱۱۶۵۰۰

بده یا دلی **قفل** چهار صد بده یا ضاح **دور** در مجموع
۴۸۱ ۴۰۰۰

اسماء و عظام جمل و یک مرتبه بده یا عطی **نزل** هفت هزار
۱۷۰۰۰ ۶۲۹

عشر این رسم باعتبار دیگر
نه صد و شست و پنج است

بجای یاب **ختم** شش هزار بجه یا نادیر **سر** **الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۷۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سر **الاجابت** چنانچه بالا مذکور است نگاه باید داشت

بجه هفتاد مرتبه یا **موکل** یا **اسرافیل** یا **اییل** یا **ایکبیل**

بجای یاب تا آخر بخواند و در موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحم کل شیء و راحمه یا رحم بعد از غسل و دو کمانها اسم

یا موکلات بر چهار دوازده مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات

ستاره چنانچه بالا مذکور است خوانده یا **امواکیل**

یا **رایل** یا **نقصعوا نیل** یا **رحمن** یا **الح** یا **لودونه**

کرت بخواند و هفتاد مرتبه در و بخواند بجه یا **امواکیل**

بجای تا آخر بجه و **جمل اسم** و **جمل برج عقرب** و **جمل ستاره زهره**

۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

بجه عقرب
در نه مصلحت دارند

7
و جمل اسم تسبیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نصد و هشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتفع است رقم این ترا

تکمیل شرائط بخواند بتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سدل سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرائط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جانی به بالا مذکور است

نگاه دارد بعد اسم را باره موکل یا امو اکیل یا ائیل

یا انقص عوائیل بحق یا رحمن الخ نود و نه کثرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعد نصاب یا رحمن کند نیت نصاب

شانزده هزار بعد یا وکیل زکوات یا زده هزار بعد

یا محیب نصد و بیست بعد یا وکیل قفل یا نصد بعد

یافتاح دور در مجموع اسما و عظام چهل و یک مرتبه بعد

یا معطی بذل شانزده هزار و بعد یا وای ختم ^{۱۴۱} ^{۵۰۰} ^{۱۶۰۰۰} ^{علا}

بعد یا ادی سبح الاحیات چهل و سه هزار و شصت و دو

بنگاه و پنج ضابطه سبح الاحیات چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه یا موکل یا موکیل یا رائل

یا نفس عزیز یا رائل یا رحمن تا آخر بخواند زود مشغول خواند

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آخر

بعد از غسل و دو کانا اسم را با همه موکلات بر جها و از

مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

خوانده یا رفتم یا رائل یا وای یا دور یا بذل یا تج یا وای

نشت صد و هفت شش میوه الخ بود و نه کرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بسته بود و نه حوت
بسته بود و نه حوت
بسته بود و نه حوت

رنگ ستاره شش رنگ است

و اعتبار دیگر برج حوت است

و ستاره بر دو وجه می باشد

برین اعتبار جمع هر چهار رنگه

نشت صد و هفت شش میوه الخ بود و نه کرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

۸
بعده یار قماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دل و در رقم ستاره **مشرقی** و رقم اسم **سید محمد کریم**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای

تکمیل شرائط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشرقی یا در غلش شرائط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل و دو کاهنا جانچه بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یار قماثل یا وائیل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد به نیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد

بده یا وکیل **زکوات** سه هزار و ششصد بده یا مجیب

عشر چهار هزار و دویست بده یا وکیل **تقل** سه صد بده یا قیام

دو صد و نود هزار بده یا معط **بذل** هفت هزار بده یا وکیل

ختم یک هزار و دویست بده یا وکیل **سیرع الاجابت**

هفتاد و چهار هزار و چهارصد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و وزیر که

شروع کند هزار کرت هزار کرت با سوره فاتحه اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کرت با اسم فاتحه ضم کرده

بخواند بعبایت الله سیرع الاجابت کرد و بده اسم را

بابه موکل مذکور بمقتاد مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یعود له شی من خلقه بعد از غل و دو کا

از نوزاد اول نفتح سلام و آخر
بسم خاتمه علم به سید ارمغان
صاحب عمل را ظهور شد
مخفی نماند و اگر اول بفرماید
و آخر بفتح خاتمه خاتمه
معتقد شوند و حکم او بر
جاری شود و حق و باطل بر
زیر نظر عامل رفتنی و محو
آورد و شود و این

که بالا ذکر است که از ده اسم را با سه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار خوانده شود و ذکره

باسه موکل یا تنکفیل یا حایل یا ملز یا ئیل بحی یا حلیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حلیم تا آخر بنده رجل اسم ورقم برج قوس ورقم تاء

مشتري ورقم اسم شهید محمد که جمع هر چهار سه هزار و شصت

چهل و پنج و باعتبار دیگر برج دل است ستاره موافق

برج رجل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

بخواند و بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم را با سه موکل مذکور

بخواند بخوابد و غود و شکر است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غیش شروع این بکند و السلام

نسخه و دستخط
ضد از کتبه و در تذهیب
برادر

شرايط كلي و جزوي اين اسم ترتيب غسل و دوكانها

چنانچه بالا مذکور است بجاء دبعده اسم را بانه موكله

يا شكفيل يا حائيل يا ملزاييل محي يا حليم تا اخر

نودنه كرت خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعهده نيت

نصاب شروع كند **نصاب** سي هزار بعهده يا و سيل

زكوات با تزرده هزار بعهده يا حبيب **عشر** دوهزار

شش صد و بيست و نه بعهده يا ولي **قفيل** بعهده يا قشاح

دور در مجموع اسماء عظام چهل و يك مرتبه بعهده يا

يا معطي **بذل** بيست و شش هزار بعهده يا ولي

ختم هزار بعهده يا نايادي **سريع الاحاب**

هشتاد هزار و يكصد و هفتاد و نه ضابطه خواند

۱۵
سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است دیده عمل نماید

بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند

زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه ان شاء الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکرر و ب غیانه و

معاذ غل و دو کا نه چنانچه بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خوانده باره موکل یا اموایل

یا رایث یا مرز یا ثل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرز یا ثل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل برج **سید سلطان** و جمل ستاره **زهره**
۳۸۳۴ ۳۲ ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و چهل و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هفت برج سلطان بزرگ مصید
لگاشنه در ته مصلاب دارد بخور این عود و پسند سفید
در روز رهره یاد در عیش شروع این شراب بکنند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
و دو موثر خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا مبدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدره
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعد اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه با موکلات ستاره بخواند با موکل یار و یائل
یا مائل یا الموائیل یحیی یا مبدی البرایا نا آفر

نودون کثرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد یار و یاسل بن یا مهدی البرایانا آخر بعد

جل اسم و جل برج **عقرب** و جل سناره **شمس** ۱۳۵۲ ۳۷۲

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار و صد

بست و شش میشود و عدد کوکب مریخ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در غلش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و هفت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلاب دارد و بخور

این خود و دار چینی است **کلی جزوی** این اسم را

ترتیب غسل و دو گانه چنانچه بالا مذکور است بجا آورد

بعده اسم را مار موکل یا رویا نیل یا مایل یا امویل
کحی یا مبدی البر یا اما اخر نود و نه کثرت خوانده
هفتاد درود بخواند بعده به نیت نصاب شروع کند
نصاب سی و پنج هزار بعده یا وکیل زکوات
چهارده هزار بعده یا **عشر** یک هزار و شصت و
هفتاد و یک بعده یا **وکی** یا **نصد** بعده یا
یا فتاح **دور** مجموع اسماء و عظام جمل و یکم
بعده یا معطی **بذل** سبت و هفت هزار بعده
یا ولایت **ختم** هزار بعده یا **یا دی** **سریع**
الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت
صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط
خدا	رسول	چارپار	اہل بیت	پیر	عرش	کرسی	روح محفوظ قلم
بیت المعمور	آخر	اسمان	بعج	فرشتہ	زمین	بیت المقدس	کعبہ مدینہ
خانقہ	میکدہ	بہت	دور	کنشت	غاصر	پری	حق اس
روز	دیو	شعب	شب	شہر	کتاب	باغ	عارت کوه
صورت	کشت	دیا	ہزار	برق	ارنہ	خزان	ماہی وحش
شت	طیور	مور	دو	کنج	مار	اعداد	زبور جوہر
ہفت	چوٹی	کحل	عطریات	ارٹھ	خسب	پیشہ	زلف
نباتات	میوہ	خسب	غذہ	مجون	اطعمہ	عقار	تصویر
رنگ	نعمہ	ساز	ظروف	اسلحہ	خوش	بازی	باطل حق

صحفہ الدفوی

ه	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خاتون	روز	محو	شت	هفت	نبات	رنگ
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طور	کحل	میوه	نغمه
چار	اسمان	بشت	شعب	دریا	مور	عطیات	خشم	ساز
اهل	بیت	بیه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	غده
بیر	فرشته	کنند	شهر	برق	کج	خبر	بر	مخون
عش	زمین	غدا	کتاب	اثر	بان	مار	خشم	اطعمه
کریه	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	زلف	عقار	بازی
موج	مخوف	کعبه	صن	عمارت	ماهی	زیور	چرم	تصویر
قلم	در	منه	اسن	کوه	وخت	جوهر	پیش	اشترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 وعلیهم السلام این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر فرستاده بود و
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران ضمیمه
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا انعام و بعد از تامل بسیار قرار
 بآن افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود متوفیق الله تعالی بر کاکم خواهد میسر دوس
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیزها مثل
 بادشاهان و عابدان و مستعدان و عمل متفرقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضل از دین
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گوایی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر دو جانور باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلقت
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستفیل تر از معلوم
و بی شبهه از ماضی که در آدم علیه السلام است تا اکنون همچین
حساب کنی پس که چگونه راست می آید و صفحات این رسم
بر هشت باب است بتصویر نشود و دوم بتحریر نظم که کتاب ^{نصایح} ^{صبا}

اصل اولت بسم الله الرحمن الرحيم اب ج د ه و ز

ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ن ر
۶ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰

شیت شیت خ خ ض ط غ حاب حمل منظوم

بریز در صدف نینم ای هر برور ز بحر دلکش محبت سفینای کهر
مفاعله فاعله مفعول مفعول

مفاعیل فاعلات مفاعیل فاعل
لکان شمار را که حروف تا حتما

و لیکن از قرشت یا ضبط بود و صد
مل از حساب حمل شده تمام مستظهر

باب اول یکی ماست یکی غالب یکی با صفت یکی غالب یکی

بانیس غلب یکی باج یکی غلب یکی باجر یکی غلب

یکی باشته یکی غائب یکی با دو یکی غائب یکی با یکی غائب

غالب باب دوم دو باشت دو غالب دو باشت

غالب دو بخش و دو غالب دو با پنج پنج غالب دو یا چهار

دوسرے

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
 سه با هشت هشت غالب سه با هفت سه غالب سه با شش شش غالب
 سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه با طالب طالب غالب
باب چهارم چهار با هشت چهار غالب چهار با هفت هفت غالب
 چهار با شش شش غالب چهار با پنج پنج غالب چهار با طالب طالب غالب
باب پنجم پنج با هشت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با شش شش غالب
 پنج با پنج پنج طالب غالب **باب ششم** شش با هشت هشت غالب
 شش با هفت هفت غالب شش با شش شش طالب غالب **باب هفتم**
 هفت با هشت هشت غالب هفت با هفت هفت طالب غالب **باب هشتم**
 هشت با هشت هشت طالب غالب نام

حرف کلین سحفض قرنت
 شخند صطغ

15

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله الذي جعل في علمه غياثا لمن غاب عنه معرفته و قدس في علمه
و علمای عراق و خراسان ندگوز نشسته و خالی از غزاتی نیست و از شایسته بمواست نهاد
در ضمن یک اشاره و چهار دقیقه بر سبیل یادگار ثبت نموده و بالله نستعين و نتوکل
استاره و تبیین علم نفس باید دانست که علم نفس از سراسر و محفیات علماء نیست که استاره
از نامحوران یعنی ارباب فضول واجب دانند و در کتب قدیم آمده که این علم از مخترعات
و این راز را باذن خود یعنی پادشاهی ظاهر نمود و از انجا شایع گردید اما از علمای هند
جوگیان و رین فن تمنا ساز باشند خاصه مردم قریه که در جبال کشمیر و است و آن
نیاهان جوگیان قدیم است و در آن مکان دره بزرگ در کوه افاده و منبری صاف

بر مثال مزاج افلاک چون سحر حکما و مقوس است که مزاج زمان در اصل خلقت سر و سر است

مزاج روان کرم و خنک یکن که وجه تسمیه شمش نیک و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس و زرس و سی نموده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در کامل

کرد و و طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مثلاً اگر دم از جانب چپ روان

که بسوی راست رود بر پهلوئی چپ نعلبده و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد و اگر

که از جانب راست بجانب چپ بر پهلوئی راست دراز شد پس اگر نفس شمش جاری باشد

بر دامن مثل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شری و عداوت و مفطرت

و تصرف نمودن در دلهایک بود و همچنین در هنگام حبس و عذر و قمار و زور و شطرنج و غسل

خوردن و بیاشنیت بازمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و زیمت نفس شمش متروک

نفس قمری جاری بود و کارهای ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و بخش

و مدح

۱۶
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوبتیده و مبارک بود اگر کسی امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و نفه اندر نفس که جاری باشد خواه نشت خواه قمری باین جهت را
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده مقابله دارند
آمده از فتح خود پرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید که
فتح تو خواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح او خواهد
و همچنین اگر شخصی از جانب دوسر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد شد نام بردام را که اول
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و گردام را که در آخر نام برده باشد و سایل در جهتی
بود که در آن جهت نفس جاری نباشد آن شخص کند و هر کس را که در جهت خانی نامش اول
آورده نرسمت باید اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جائی یعنی آئیده و وقتی
بردارد که نفس سمی او جاری باشد که بر این فتح کند و دستور خیانت است که نفس جاری و هنگام
جنگ از مقابل دشمن بر تافته و جانب خانی در مقابل داشته جنگ کند و چون بدین قاعده عمل نماید

هائیکه دشمن مغلوب و دایکشد میشود و حکمای هند گفته اند که درین حکم اعدای شک و شبهه و اگر
خواهد که بر دشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر
بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او دارد و با مجروح نکرد و اگر مجروح کرد زخم
نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال بجائی بود
استهائی فتح کند و اگر نفس شمسی جاری و بجائی در مغرب و یا جنوب استهائی باشد بجائی
و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمسی جاری
باید که افاب را در راست یا جانب راست گرفته حک کند و طفرار و وضابطه در باطن
جانت که چون قمر در مثلثه آتشی بود که آن محل را سه و قوس است مشرقی بود و اگر مثلثه
باشد که آن نور و سبده و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در مثلثه باوی که خورا و میزان و دلو است
باشد قمر مغربی بود و اگر در مثلثه البی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و در
فی الشمس و مفعله باشد در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد
صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاجه است که سورا

راست بینی را که بسیار زیاده و بعد از آن حرارت با سینه کشیده و سوز و خجالت
و هم از اجابت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه زایل گردد و این عمل کمزور
رسیده و همچنین در پیامی بلغمی و سوز و کی یا غلبه رطوبت و برودت سوراخ چپ است و در آن
تشنه های مایه و اگر گشش بخوفه خود را بر وجهی در سوز که تشنه نفس قمری و روزها
نفس شش بی کلفت و ثقیل جاری مانده باشد اصلا بیماری و تغییر مزاج او راه نیابد و از
بسیاری و سستی اعضا و لوازم آن محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است
عوارض و بدن است که مترافه و اکثر عمر دراز یابند و طعام را البته در نفس شش تناول نمایند
سرع البصر و نشر النفع است و در نفس قمری بر عکس آن بود چون کسی از روزه و یا مار و یا گروم
و یکدیگر از حیوانات مودیه گرفته باشد اگر در نفس دم بجوید که مکرر شده در سینه باشد تا اثر آن
نمود و اگر در نفس سرد باشد که فی الحال نفس قمری جاری شود و از استی تمام نکند و در
که اطمینان دارد و در بدن تا اثر نماید و اگر ماندگی سفر روی دید با حزن و اندوه غرض کرد و
و یا غشی افند نفس قمری جاری صاحب علاجه نام بود باید دانست که در نفس شش مباشرت

نباشند کردن بازمان بهتر بود چه در صورت صفت و سنی کمتر افتد و امکان زیاده شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسزاید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال نباشند از
جایی که نفس جاری باشد خواهد سمنشی خواه قمری سوای بیرونی را بخود در کشد و از آنجا باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود بکشد و از طرف خالی برادر دامن
زیاده آورد و چون این عمل تدبیر می نماید بجایی رسد که احتیاج بداند چنانچه تا نخواهد از محل
جدا نشود قافم و قفیه رابعه و در بیان خواهد متفرقه اگر سائلی از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواه خیر خواه شر باید کیف که برآید واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسیده برعکس این بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل نشیتم یا دم باشد
باشد و یا از جانب چپ بود درین صورتها او را چپ باید شمرد و در آن هنگام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد ثمره نیک یابد و اگر از دست راست یا چپ است و یا در محل نشیتم
در صورتها سائل را در حالت راست باید انگاشت و در آن حال اگر نفس سمنشی جاری
از هر مهمی که پرسیده باشد نیک بود و برعکس این صورتهای تنبییه بد و در طریق دیگر سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر خفت
ست بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
زوج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون بعضی از حقیقت عالمه برسد
جانب نفس جاری برسد باشد باید نف که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرد شود
اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید نف که توانان شود و از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد استقاط حاصل شود و در وقت
نفس سمنشی هر حاجت که از سداطن و ارباب بیرون خواهد رو کرد و اما بسیاری مدافعت
پریشانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها و نفس قمری مبارک شود و در معصودند
شبه وی حاصل شود و اگر سایل از جانب است آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری بود
غایب است باز آید و اگر از جانب حباید و نفس قمری بود نیز بداند و لیکن اگر از جانب حباید
و نفس است جاری بود و دلیل بر بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
که چون وقت صبح از خواب بیدار شود و نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیست

موافقت در زمانه اگر موافق باشد یا تنگ باشد موافق تواند کرد و در آن روز بسیار دمانی روی نماید
و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم کوکب کر باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه در دو
مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
و اگر کوکب بر صورت و نفس با یکدیگر مخالف باشند از روز نیک باشد اما هم موافق کوکب بر روز بر زمین
اگر کوکب کر بود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر ومانت
کوکب بر صورت است زحل مونت مشتری ندر مرغ ندر سمت ندر رهنره مونت عطارد
قمر مونت و دیگر ومانت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه مونت دوشنبه مونت سهشنبه

چهارشنبه خشتی پنجشنبه ندر حبه مونت شنبه و الله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

الحمد لله و بلسون صلواته چون تویر خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از انجا
این علوم عمت نزد اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
بر روی کار آورده اند شمه از آن تقریب سخن در مطالبی بمقدمه و چند عنوان

و من الله

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و بقیة احکام ان و ان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی بنیام بوده و حضرت یوسف از او بر بر

ملکها و جنانچه عیسی علیه السلام در قرآن مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی رب یتیمی

من الملک و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان چنانکه باید در نیمه آخر او نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بداند روح حیوانی مادام متوجه ظاهر

بدن است اعضا در حرکت باشند و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان خیال لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر متصل راه یابد و خواب عبارت از آن است و سبب بدین اشياء در خواب

یا بواسطه آن بود که نفس بیاثر متصل عواسط ظاهره بروحانیات متصل شود و در بعضی

بسیار اندک قوه متحلیه تحت اشتیاق آن بحرانی یا از آنکه آن بقوت خرمی در وقت بیدار

شود و صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون در بیداری بسیار اشتغال حواس ظهور القصور

اورا میسند و بود وقت خواب بر او ظاهر کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متغیر شده باشد

بلی از احتیاط از بیدار شدن مستولی گشته و قوت متحلیه تابع او رفته و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط افغان افند نشا اگر غلبه حرارت بود اش بند و اگر برودت متولی بود بر
ور واده و اگر رطوبت باران و سیل و دریا و دریا و اگر یسوت کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان و این اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم آخر را حکم متغیر فراج شناسن قبل
اصغات و احلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و تیل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بدقت فردماندگی بنده را بدان هدایت کند و دوم آنکه صریح نباشد و تبا و تیل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بشیر این قسم بود چه در انجا اصغات احلام
جانی در حدیث سرفه ارد است رویار المومن جرس است و اربعین خراسان انسوده و در کتب
آمده که شرایط صحت رویا است که فراج بنده از جاده اعتدال منحرف نشود و بر طهارت
خواب پهلوی راست بر تیر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال سل و چهار بنده بصحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سنجیده بود زیرا که متغیر تو او است و ثانی
اگر کسی واقعه کرده بنده بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود از ان پهلوی
و ابی بن بندارد و نمود و آیه الکسی بخواند و گوید خیر لنا و شر لاعدائنا و چون روز شود

و بعد عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء
و ملک شیطانی و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کبی
سرد کار او در دین و دنیا بگشود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی
پیدا آید و اگر مردی مقیم ببیند که حق باقی حساب کند شادی باو رسد و اگر مسافر ببیند
و خوشه لی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دین و دنیا بزرگ شود
موت ملک کرد و اگر ببیند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر
موت تازه رودی و فر خاک ببیند قدر و منزلت باید و طریق علم حقیقت بروی منکشف شود
و از آفات ایمن باشد و از باری شقا باید و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس بود ببیند محال بر عکس شود
چند که بالذات مقتضای خصوصت بکند احبش نزد یک سیده باشد و حکم عام و مسکن بر بقا
و اگر ببیند که فرستگان از اطراف و جوانب در خانه او می آیند خانه را از درد و ان بکاه باید و درین
انبیا و اولیا و در صورت نشأت و بل حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان ببیند برخلاف آن
باشد و دیدن صحابه و اولیا و آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در محلی

یاد سرائی غیر شکاف و زواید در آن موضع زیان و افت رسد مگر بجائی که آمدن او در اینجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بهشت است و از میوه آن تناول میکند عالم نشود و از علم بر خوراری و کرامت یابد
اگر در دوزخ بیند و متذکر باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفوراز
و اگر بیند که از دوزخ میرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و مسقت دنیا بود و اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادبی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در غم و اندوه
زن جوان خوش رومال و نوشاد است و زن بکر تجارت نمودند یا ضایع بودند
دنیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او نظام کشد و اگر ترس رود بیند و معاصر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که موی سیاه او سپید شود مردم بر او متعجبند و اگر ببیند
که از تن او جدا شده از مردم جدا ماند اگر بر خود را بزرگ بیند بزرگی و جاه باید اگر کوچک
بیند از مرتبه افتد افزونی و دورازی موی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی مال
و دورازی عمر بود و دیگر اثر اندیش و ترد و خاطر و اگر ببیند که موی او سپید شده یا نماند بگذارد
و از قرض خلاص باید و اگر ببیند که موی او میرشد شوهرش طلاق دهد اگر مردی موی
را بریده بیند بار دیگر فرزند نزاید اگر سخمی بر روی خود غبار بیند و لیس و بود و اگر ببیند
از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر ببیند که چشمی در دست دارد و مالی نقد
باید اما تاریکی چشم خود در خواب دیدن یا روشنی بود در دین و دنیا یا بیماری فرزند محبوب
و یا نم سفید باشد و خود را ناپیدا در خواب بیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست بکشد باز ناید و اگر
که سیرمه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نونشد و در چشم مردم غرزد و دور رود و دست
نشان حصول مال بود و بینی خود از حد زاده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
برعکس آن بود اگر زبان را بچری بسته بیند و یا از دهان برآمده و سیل آفت و رنج باشد

اگر سینه که دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا ویدن دلیل مار
بود و از نفقه یا از رتبه و عزه نشان مفت و زیان مال شده اما مشابه دندان از جوب
اینکه و موم دلیل وفات بود اگر کسی سینه که گوش از دست و خورشید میرد یا زن را طلاق دهد
و اگر گوش را بکشد ستمان مرغوب و رسیداری بشود و اگر خوشتر را اگر سینه نقصان
دین باشد و دیدن ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیز نعت باشد مگر اگر
از ناف بگذرد که آن علامت دام و اندیشه بود و نقصان ریش بر عکس آن از زنی
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حاضر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پیر زاید و اگر پیری دارد مهربانتر شود اگر کودک نامانم خود را بار
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ی ریش عابه و صفت نه و سیاهی غرو جمال دیدن
برادر یا شریک یا زن باشد و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود و از اینجا عی و قطع
خصومت بود با ایشان یا دست از معصیت بستن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معیت رنج گشته و زنا را میکند بود سینه اگر فراخ سینه دلیل جوانمردی بود و اگر تنگ

نشان تحمل کمر اهل بیتان دیل زن و دختر بود شکم مال و مرز و قسده و تنی
 شده شکم از اسما و روده علامت جدا شدن از او با کمر سنگی دیل حرص بر دنیا کمال
 خلل در دین آختر مال و متاع خانه کار و مرز باشد کلیه خدمتکار و معتمد و بعهده برادران
 بهلوزن باشد دل تدبیر کننده کار و دینت کسی بود که استظار بدو باشد اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول کرد و یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بیند که ذکر دارد اگر
 آتین باشد پسرزاید و آن پسر ممتی باید و اگر آتین باشد پسرزاید و اگر آتین
 دیل زیادتی قدرت باشد در طلب محبت و اگر صوفی باشد بر عکس آن و آن سابق عمر و
 بود و چنانچه از اوقات و دراز تر بیند عمر دراز تر باشد و اگر صوفی آن خدان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در پنج نصیبت افتد قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را با نطفه بیند یا بکلی بزرگ مبتلا گردد و اگر بیند که از آن پاک است و عمل
 از گناه برون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراشته است او به شخصی از این
 که از علمای فن بگوید و برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی نهادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این
زینیت دست و صلاح و بر و میل دارد او را بشویده اند و تقصیر کرد و همچنان بود و مردان
که ملی از ملوک بنی امیه بودند شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن که در علم و مهارت
تمام دست پر رسید کف فرزند تو حلف شوند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت
اگر کسی خواب بیند که از نایزه او خون برمی آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود و عنوان ^{حرام}
در بیان تصرفات انسان و غیر آن خفته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال ^{غسل کردن} محسن
حاجت رواندن و از زنده به غم بیرون آمدن باشد و حضور ساختن دلیل امانت و تسخیر ^{از غم}
بود اگر سب که رک از طول شنکافند کوفه خاطر شود و اگر به پشیمانی شکافند بلی از خون ^{او مرد} آن
اگر باری خواب بیند در کار عبادت خلل افتد و اگر غم سفر دارد باطل کرد و در استی در خواب ^{دلیل}
بود و خندیدن غم ارد اما اگر بواسطه شغل بلی بود علامت نجات بود و دست و گردن ^{آوردن}
یا در کنار زخم مرده و سل غم در از باشد و اگر باری مرده را در کنار گیر و نیک شود و اگر زن ^{محول}
را در کنار گیرد مقصودی که دارد بر آید بود و دست کردن نیز همین حکم دارد و ^{نور}

24
بند که دشمن گرفت یا بود و دشمنی از میان بر خیزد و شرط پنج و نزد با حق کارهای باطل
و اگر بند که مردم شهر یا بلد یا ملک را خراب میکند در آن شهر محط افتد یا طوفان رسد و اگر بند که
پادشاه حب می کند فراخی نعمت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نه اند و در کاری افتد که محتاج به اجابت
و کتاب را نیز همین تعبیر بود برده خریدن شادی بود و فروختن غم از تحفه بود یا برچه
بسته بود و در خواب نیز مبارک است یا پایی نوقص نشان مصیبت است اما اگر بار و در و در
تعبیرش سمبهای بود باطل اگر بازی مجهول صحبت کند و اثر شهوت در ظاهر پیدا کند منفعتی باید
بازی معروفه صحبت کند یا آن معروفه از زن خود و اندام است آن زن از منفعت باید
و اگر بند که زن را طلاق داد و توکلی باید اگر بند که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت باید
و اگر از نشاء بود و مقصودی که از او قطع امید بود و بیاید چون بند که زنی نکاح در آورد
آن زن دوت و قوت باید و اگر بند که بکارت بسته مقصود رسد و اگر زنی بازی صحبت کند
اسرار و احوال او واقف گردد اگر با همیه معروفه صحبت کند از کسیکه استحقاق نداشته باشد
نکونی نماید اگر همیه مجهول باشد بر دشمن لطفیاید چون کسی بنده که او را بند کردند از غم

سفر داران بازمانده و اگر متدین باشد و کارش معیشتی شود و یا زنی کند و غیره و غل و غیره
نیک باشد و اگر بنده که دست او را با کردن بسته اند از معاصی باز استیج جرات و درین
دین
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جرات روان بود و منفعت یابد و اگر بنده که او را در کشتن عمر دارد
یابد و چون بنده که او را کردن روزه و سزاوارتن جدا شد اگر بیمار باشد شفا یابد و اگر و اقامت دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده و دست معارضه دنیا را یابد بر دار کشیدن و سیل برزخی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خبری بد و در منفعت یابد و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوضی در خواب دیدن دلیل ماتم بود و دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصیت
نحو نشان قرآن خواندن انتشار آثار حکمت و امان عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مشوید حکایت
دین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بد و دهنش بر کارها واقف شود و اگر بنده که با نیک نماز میگوید
نه در وقت با نیک دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف میخورد و حلش نزدیک سیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن باشد از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهارت میخواند یا در موضعی که نه محل نماز باشد یا قبله بر او خسته گردد

انکس حاجت های خود متحرک رود و سوار می بدان رسد روزه و این خفیت است از افت
 دنیا و باز استیادون از کارهای ناشسته زکاة و اودن نام نیک حاصل کردن ^{چند}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و اگر زنی باشد که قربان ^{مسئله}
 فرزند می شایسته آرد و اگر بنده بنده از ادوی باید بیمار بنده شفا حاصل آید مجبوس ^{مسئله}
 عنوان نجم در دیدن جانوران آب ولایت و دولت بود و وزن نیست و اگر خود ^{بود}
 بر اسب سوار بنده دولت بی اندازه باید اگر اسب سیاه بنده دلیل ولایت و سیاه ^{بود}
 و کمیت زیادتی فرح و شهب اصلاح امور دنیا و سمند یار زده علامت بیماری ^{است}
 لیکن اندک و ابلق دلیل مشهور کستن و اشهب رفایت در کار و اگر سمند که استر ^{باشد}
 سوار است و در از یاید و اگر بر استر شخصی و اگر سوار شود و باز انکس خیانت کند اگر خرنی ^{باید}
 از نخت خود تنفوت یاید و اگر خرنی را بر نشت گیرد از طالع بد و یاید اگر سمند بر ستری ^{سوار}
 دلیل سفر باشد و اگر سمند که استران بسیار دارد و دلیل ولایت بود و اگر سمند که استران ^{عقب}

از عقب آمد می آید از بلای احتیاط باید کرد چون کاوی بند بازه فریبی و نگوید آن
در آن سال منفوت باید و تعمیر فراخی و سنگی سال فریبی و لاغری کاو بود و اگر سبکه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند و شهری یادی می مردند و آن موضع بایری ^{افتد و از}
بند کوسفند آن بسیار نگاه میدارد و فرامده جاعی شود و دیگر بهایم نمین حکم دارد ^{اسو}
و بل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت گیرد اگر کسی در خواب خود را در شب قبل
مخدول شود و اگر در روز سبزدن را طلاق دهد اگر شیر از استر خود بند بریدن ^{باید}
و اگر سخن از شیر هم طوفان و یافتن مقصود و خاک علامت مردی حرام خورست و سگ شبنم ^{بصوف و}
بانگ او سخن فرومایگان چون بند که سگ جامه او ببرد یا بکشد خصومتی باشد از شبنم ^{باید}
نشان در دبا شد و لیکن اگر سبکه که گریه یا خبری از و میخورد در چاه از آن شخص ^{باید}
باز آید و اگر سبکه که گریه او را بکشد یا منحرشید یا شود را سونیه من حکم دارد اگر سبکه ^{باید}
طعام او یا خبری که با و تعلق دارد میخورد و دلیل نقصان عمر بود اگر با و شاه ظالم نصاری ^{باید}
زشت رو باه خویش مکار و فرسیده اگر سبکه که بار و باه بازی بکشد زنی را که دوست ^{باید}

باشد باید کشف مردی عالم باشد و دشمنی بود نهان آنچه پدید بود ضعیف شد و سیاه قوی
اما اگر مار را متها و خویشند با دشمنی یا کنی باید اگر ماران بسیار متها و خود سوار
شود و اگر سب که ماری از سقف خانه فرو افتاد از باد شاه برنجی باورسد و مار در
خویشد زنی باشد دشمن گردد و دشمن ضعیف بود که قصد او بجز زبان باشد زبور و کس
اگر سب که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آیند اهل آن سردای کمتر شوند اگر سب که از بار
صید میکند عالمین سلطان او را متها و شوند کلاه و زرغن مرد فاسق و دروغ زن بود اگر
از کلاه شکار میکند غنیمت باید از رومی شمشیر سب که پندیده بود طاعت
خوسر و رومی یا درم حربه ماکیان خادم و برده باشد اگر سب که ماکیان را کشت کند
بکرات بکارت بردارد و بکوتر ترنگ باشد با جماعت اگر سب که گوسفند بکوتر می خورد از زنان
سوءت باید بکشت زن نیکو بود فاخته زن بدین و مسموم عنوان چشم در آمار
میخ با دشمنی مهربان یا عالمی حکیم بود و دشمنی با بیخ آمیختن با یکی از ایشان اگر سب که از
میخ خورد یا از طرف کرد از حلقه پیرداید و اگر سب که از میخ حلقی می خورد و رفت تحت باشد

حق تعالی بگرداند بادی صحت صلایه باشد که بر خلاف آن بود یاران چون عامی صحت بود
اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بیدماری وقت بود اگر سبب که خاک یک سبب و نمک بی
حون بهنگام سبب و رخی سال و وقت باشد و اگر سبب که سبب و عتوبت و اگر سبب که برف بخورد
باید بگرک و یخ و یل رنج بود و اگر سبب که آب یخ بخورد شادی بود و اگر بیداری رعد یا باران
سفا یا بد و اگر و ام در سبب و ام گذارده شود و اگر محسوس از حبس یا بد اگر سبب و یل
و اندیشه بود و دشمن صفت باشد اما اگر از آن بد است که از دشمن رهایی یابد و همه بهای هر
دارد با و اگر بقوت سبب و یل ترس و اندوه است خصوص با آن کرد و تارکی بود و اگر بنا بر خرابی
و در خرابی بر کند و یل محصیت بود در آن ولایت یا آید و طاعون به بداید و اگر بادی تارکی و غنا
و نرم و یل شکوئی و صفائی غنی بود اگر روشن سبب بی آتش علامت راه یافت و درین
تارکی بعد آن اگر نور با آتش زبانه رنده بید حب و خصوصیت بود اگر بی زبانه سبب طاعون
و برام بود و علامت خاک و فتنه باشد اما اگر سبب که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است
و اگر آتش افروز و جزئی بنزد و منفعت یابد و اگر جابه سوخته شود و باندازه آن منفعت

اگر آتش در دمال حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال عهد فرج و دیدن صایقه کوکب را
دلیل دروسی و درویش را وسعت معیشت و بدین آسمان قوت و بزرگی باشد و اگر سنده در آسمان
میر و سفری رود و بزرگی یابد و اگر از آسمان بنفقت کنایه بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارکی و ابر سنده عمنان شود چون راه در کنار یا در خانه
زمی نیکو بدست آید و تبارکی ماه رمضان باشد اگر زن سنده که ماه در کنار او فرو آید شورین
باشود بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجتمع و روشن سنده بزرگان آن ولایت منتظم شوند
و اگر مجتمع و تبارک سنده بندان عنوان ستم در آثار سفلی اگر سنده که بر زمین نبائی سکند
باید که به ان کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بن افشاید از جا
اگر سنده که زمین سکند و خاک ان میخورد مالی بکرو حید حاصل کند و اگر سنده که او را در
پنهان سکند و پس مرگ بود یا دور افتادن از وطن و اگر سنده که زمین اسکند و ات
معنیست حلال بروی شاده گردد دیدن صوای فراخ بجهول سفر در از درش و در
صوای معترف سفر نزدیک و یک چون اندک بند مال باید و چون بسیار سنده مستوفی

اگر خلیفه را بر سر کوهی سبز بر پا و تشاهی بزرگ قادر شود و همچنین بر بندگی بند نشان نصبت
بود و فرو آمدن نصبت آن اگر از دریا آب خورد و یا بر دارد از باد تشاهی مال و منفعت باید
و اگر سب که آب جمله دریا بخورد و سلطنت یا مال و از آن باید خود و کشتی و دین و دل
بر آنکه در معاملات باد تشاهی خوض کند یا از وفات نجات باید و اگر سب که از کشتی کنار دریا
بر دشمن طغیانید و از اوقات بیرون آید و اگر سب که در دریا غرق نشد و حساب و عقاب باد تشاهی
و رحمت بند دیدن موجب رنج و مسقت است آب صافی عمر در از عیش و آب بکدر نصبت آن
اگر بزرگ بند و سیل فرماندهی بود یا از اوقات و سول بیرون آید و اگر از آن بخورد از زمان بهره
جوی خورد و بر بنقاس خوض و بر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور اندیشه بود آب چاه
قلعه و حصاه اهل و نیار امن بود و اهل دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و دنیا
قراخی سب نیکو بود و اگر تنگ مار یک سب نصبت آن ایوان مرد و بلند قد را بربرج حاجی خوار
غرفه زن در سب از معاصی توبه کند و اگر خانه از زر سب خانه پس از آتش نسوزد و اگر خانه
این سب عمر در از باید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود شد نهفتن در خانه کرد
نشان

نشان گفت و حضرت بود اگر سینه که بر تر و بان مرد و در کار دین درجه نزرک یا اگر
خود را بر دوگان نسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خزینه تیر بود اگر سینه که در
مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن دلیل زوال اندیشه و غم بود و خون
حمام سرد بی آب سینه و غسل کند از جهت نشان رنج کشیده آب گرم خوردن دلیل تری و بیماری
بود و آید و خوردن و بدان غسل کردن نشان تندرستی و عیش و خوشی خوردن و در کوه دیدن
ایمنی بود از جمله آفات و چون سینه که کعبه بود اگر از عمل سرزول بود باز بر عمل و در دهر
که به راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر سینه که مار می تواند و روی نقد ندارد و حج
و اگر رو کعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کوستان سینه در کاری افتد که دیگران
از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت سینه اگر از دشمنی متیرسد بر او لطف باید عنوان ششم
و رباغ وستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال باشد
باز کرد و خود را بر سر دخت دیدن سخات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال است
مرد عالم یا منفعت از زن شریفه بود و خرم علم باشد و اگر سینه که پیشکوه و سنجی گوید

المحمدي

همچنین و اگر سب که خوب و نابخه مجوز اندیش ارد که بنی مال نکو بود بنه مالی باید از کل ز^ک
 زن با و چون انرا در باغ سبب فرزند باید بلکه سرخ همچنین یا سبب دوی و خرد^ب
 سبب کرب یا سا خا علات مرد و زشت و بپریت سبب هم و سل اتفاق گرز و رسم^{نمود}
 مال سبب دوی و در غیر موسم مایه اندیش بود و شلم زن روستائی و اندوه چقدر خرد^{بصفت}
 ترب روزی حلال با و بخان در موسم و سل اندیش و بی موسم سبب سیر از تر^ت
 فراخی منف و اگر خک سبب بدنامی و بیانی ارد بر روز و خوب که در او دوی یا بکار آید^{و سل}
 علم و حکمت سبب خشی نس مال حلال بود عنوان سبب در معنیات دیدن ز و سل اندوه و^{غارت بود}
 اما اگر سبب که درستی از زیافت و فرزند شود و اگر بشیر مایه علم و قوت در کار دین و دنیا^{بود}
 و اگر باره بزرگ از ز مایه دسل متری و بادشاهی بود و اگر سبب که زیر سبب دسل^{بوقت}
 و ملاک بود و نفقه مال مجموع بود و باره نفقه نیزک اگر سبب که نفقه ارکان بیرون میارد
 یا زنی ملکه و اگر نفقه بکار در خصوصت افتد کج علم و منفعت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کج سبب اندوه و غم بلکه دسل وفات بود و یا قوت نشاد دوی غمش و فرزند

سایه وزن با جمال عمل زیمان تعمیر دارد در مرد و زبرد و شجاع و دیندار و مال حلال و
بالت و وارید بنفوسم قرآن باشد و علم و فرزند زیاده و مرد و وارید بنفوس مال بسیار و حرام
و میراث و اگر نباشد که مرد و وارید را سوراخ مسکند یا ناموی صحت کند مرغان مال بسیار و
فتح و نفعت و عمر و زاده و فرزند عقیق غرت و نفعت خرم و مجن این مال و موت باشد بر مال و
روی مال چو دان از زیر مال کبران و عوام خلق و اگر نباشد که از زیر ملک دارد و در خصومت افتد
انگ اندیشه بود سه زیادتی بصیرت سره دان زن باشد اگر نباشد که سما و
و عده خلاف کند طوق زن را نیکویی باشد از سر و مرد را لطف و مهربانی و بارگازا
و سود و چون از آن سید بهتر باشد اکثرین زردیل فرزند و کنک و سرای و چهار
و مال و ولایت اما اگر از زن باشد بی نیکن مردان از آسندیده بود و اگر از آن یا نفقه
و دوست دارد و با نرزه حال خود بزرگی باید یا زن تو کن یا فرزند باشد باید و اگر نباشد
نیکن از آنستری او بقاء و خللی شد و اگر آنستری از دست باند یا بقیه همچین و اگر آنستری
خود و نفوس از زن جدا شود و اگر نباشد که آنستری از آنستری سرور نشود

اینکه قلمش یافتن و حیانت نیز به عنوان هم در ادوات ضایعیت و آلات حرب
و غیره دیدن قلم حکم و لایق و ورزید باشد و ادوات کثیر و زن استن خصوصیت بود با
از زن مالدار اگر نه که در او بر خامه او چکیده و او از اهل قلم نباشد آنش رسد و عورت
آید بسیار و یک زن بکر باشد آن زن و نور زن محترمه باشد یا که خدای خانه
شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر و دین پرورده و تیره بر عکس آن است و خانه
و عمارت دلیل از این خصوصیت بنماید باید و بیماری نیز و آینه دوست و دشمن
از در این نکته و صورت خود بنماید او را پسری شود یا از عمل معزول گردد یا زن را طلاق
و آن زن در حضور و غیور و بکر بکند اگر نه که بوی ایشان نیکنه معاشرت با این از نزد
بیرون آید طبق و کاسه خدشکاران یا خرم و مفت به سکره و جام دوست بود و
کوزه زن و کثیر است خوان نموده و فراخی محبت اگر نه که چربی بران می خورد و دراز
تقل خدشکاران این با غم کاری یا سفری و کشاوری و بستن آن دلیل شود
غم بود و نگرانی بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در بود خدشکاران سوزن و جواهر

آلتی باشد که بد آن کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه
بساط بر زمین می کشد و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صندوق
خدمتکار و معتد مرا می غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است یا لان زن
کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع بود و علم مرد علم
سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سیه مرد غمور و سفری باشد بخیر و سلا
چهره نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل خور و غم و دل و تقاره مرد تو کز بود و اگر سینه
دکتر یا میسوارند عاونه پیش آید کمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفا باشد و نیزه و لایق
حق تعالی و اگر سینه که کمان سگت سفری کند و در حرمت و بزرگی و در کمان سینه
درین امور تیر رسول باشد و پنجاب و نامه نیزه سفر و ولایت و زن و دیگر سلا حاکم
که بدان ماند دلیل درازی عمر و طفر بر دشمن و منفعت باشد باز دانه قوت و قیمت سینه
بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سینه از حامل یکد از ولایت مغز و لی شود یا فرزند
بمیرد یا ناسازی با زن افتد هر کس خوشین را مسلح سینه در میان جماعتی که صلاح
باشد

باشند هر و مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج باختن و سیل کارایی باطل بود و عنوان ^{بار و}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بفساد اگر مان کرده باید برادر و هم حاصل کنند مان بسیار ^{مست}
یا در آن و دوستان ^ب و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال}
و خرید و روزی ^{عیش} بسیار است انگین مال حلال و خر و مفت و شفا بود و طوا ^{عیش} بی صافی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز راسب و نادر و ابی و مال ^{ان}
همان ^ب که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال
کازیک بود و شیر ترس بقد آن و شیر آنچه گوشت او مسخورد اند ^{و بر} و بیماری
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند ^ب غم بود مکر و غن و مکه خر و مفت ^ب
خرمال حرام بود یا خصوصت و اگر بند که عصیر سکنه نجبت با و شامی بود و سر که مالی ^ب
با خر و برکت مستی که از بر آب بود تو کنی ^ب از مال حرام اگر از غیر آن بود و آفت ^{دوستان}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن نبایستی
خشم فرو خوردن باشد و در خوردن پشیمانی و توبه بود از گناه مشک و عنبر و کافور و صند
و زعفران و مرجه از ابوی خوش باشد و بل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع و بقد این جامه نیک و پاکیزه جابه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد و در او زن را مرد قوه تعالی من لباس لکم و انتم لباس من شلو
باشد بند شلوار خدسکار سرامی جامه سبز و دین دارد و سیاه بر زنی و سیادت و سر
و خصوصت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندیشه بیشتر لباس نیکین زنانه
و منفعتی بود که از پدر یا برادر یا شوهر بدو رسد بارانی خرد برکت بود نهانی و بالشت
و مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خدسکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عم و اندیشه و درویشی بود الا موزه که مسجل آن بهتر بود از نو عنوان دوازدهم
در خواستهای بدیع که بمران و نابینان گفته اند منوچهر بخوابد که باقی برسد و آن

۳۲
تا با صد و بیست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوی آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و بیست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده اند و همچنان شد

وقتی نوشیروان بخواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوشی با او زبان ^{جام} در آن

میگرد و از بزرجمهر پرسید کف بفرا می تا همه زنان که در شبستانند برهنه میشوند و ^{پیش تو}

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان ^{در حیات}

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه گردید فرمود بود بزرجمهر گفت جام زرین ^{خاتون}

و خوش این مرد که خیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که ^{گفت}

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دیشتم و فانی میکرد ^{نایب}

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته نزد من آوردم و در آن قائل میکردم ^{و بر بعضی}

نامها خط بر طری کشیدم پس این ورق را برابر این نهاده تحفتم و خواب دیدم

جمعی بارها بر پست بسته اسرای من بیرون رفته از این برسدیم که شما که سائید

گفته ما الکساییم که قلم بر اخراج ما نهادی روزی خود پر دایم میروم من از خواب

و دانستم که اندیشه من خطاب در روزی همه بر حق حل و علاست و آن دو در قیام

رومی خواب دید که سوره اذاج را فراموشی از این سیرین رسید گفت اجل تو

رسید از گناه توبه کن چه این آخر سوره های قرآن است که فرود آمده سخن خواب

ستوری با او سخن بگفت از این سیرین رسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اجل تو رسیده قوله تعالی اذ اوقع علم القول اخر خالهم واته من الارض تکلمهم

که زو غن زیت درین درخت ریتون میرخت از این سیرین رسید گفت در این

خود صحبت میکنی چون تقصص نمود ما در خود را بگیری خرید و با او بیاضت میکنی

رومی خواب دید که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و دهان مردان

بدان مهر میکنی از این سیرین رسید گفت مگر تو بودی که بچس از صبح بانه

۳۵
میدهی و مردان را از طهارت و من و مباشرت با زبان نمودن بازیداری و
بمچین بود و مردی بخوب دید که ستمارگان از آسمان فرو ریخته عوی
از سرور این محبت دارالشعب جمله فرو ریخت و همین تفریس بود و الله اعلم
بما یش

از حقیقه صدر و موخر و استخوان جواب سوال نیست

حرف سوال لا مطلق نموده ز نام کند اول ز نام حرف مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که اولش از جنس آخر باشد و دوم ز نام حرف نه مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زبانه باشد
خلف مکررات نموده ز نام حاصل از آن حرف صدر و موخر نماید و به ترفع یا تزل یا
یا مقلوب جواب بگوید

له نما

دربین و رفت

نما

سارا

مکرم

بسم الله الرحمن الرحيم

ست
مصحف در

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت سازی و
بر دست کبر و در جامی پاک شستی و رومی بسوی قبله سازی با اعتقاد و سنت
سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و سر محمد علیه السلام
فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَتَقَالَتْ
بِكِتَابِكَ فَاَرِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي عِلِّيَّاتٍ وَغَلِيَّاتٍ

و نیمی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشد و هفت ورق
و هفت خطه از ورق هفتم شمارد و هر حرف که بر آید بر آن عمل کند شکر
که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیای حسینی عمل کرده اند
والله اعلم بالصواب **الکراف** الا ان اولیاء الله لا

خَوْفَ وَلَا هَمٍّ يَحْزَنُونَ **اسیات** الکراف آید بقال اند

استاد و کار شد خبر و صواب **الف** آید بقال ای دل افروز نکو کرد
ترا آن کار افروز نکو کرد چه حاجت بخت کردن همه سال است

عیدت و نوروز لطیف آمد چه حاجت بخت کردن چراغ سخت دست را
برافروز، ای خداوند فال بد آنکه این آدم صغی است مکاری که خواهی کنی
که هر روز کار تو نیکوتر گردد و چراغ دولت روشن گردد امام فخر الدین رازی
میگوید ای خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
سال و ماه مبارک باشد ان شاء الله تعالی اگر **ب** آید بشیرا و

و سر جا منیرا
بیا

و ندید و داعیا ای الله بغایت ای برادر بآید بنال عمر دشمن بآید
چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زدی تو بی برآمد ز حرف بی
حدیثی یا دارم که این قولم بغایت بآید الا ای آنکه بی در فال دارم
ترا سخت سعادت بآید ای خداوند فال این فال شعیب بن عامر است بقول
علماء شبارت خواهد رسید از ان شبارت دلت خورم شود امام فخر الدین رازی
و شیخ حسن بصری قدس سره بجا گویند ای صاحب فال بسیار دولت ماک است
و صاحب دولت گردد درین فال میریتی که کردی سعی نمائی و دست مکاری که بزنی
نیکی است و مراد باینی اکرت آید **ع** ان شاء الله لقد ارسلنا الی امم

من قبلک **ابیات** الا ای آنکه در فال داری توانی توید کن
گرمویشاری چو آمد ترا بدین است چو بر کردی که نبود استوار
چو آمد ازین کار خد کن میاور بر و خود خویش خواری چو آمد لافا

جز پشیمان بغیر از توبه در دل معنایی ای خداوند فال ازین نیست که در حقش
و باز ای و توبه کن علماء دین گویند که حق تعالی توبه گناه کاران را دوست دارد از آن کار

استغفار را بگذرد ت اندر سند بن خضر و استبرایات حوث آمد نفالت انی برادر

شود کارت همه روشن سراسر ترانامت نه یکی فاسد کرد و سخن کوتاه کن الله اکبر

و حرف ت لغال توبراند سعادت بازگشت و سخت باور ای خداوند فال شمار

مر ترا باد درین نیست که کردی با اتفاق مفسران خصوصاً عبد الله المتسعود و عثمان

و امام محمد بن رازی فرموده اند که بسی روشنائی در روز کارش ظاهر شود و در میان خلق

نیکلام شود و امام محضر صادق رحمه الله گوید ای خداوند ت اگر نیست کند مال و نعمت

یابد در طلب نقص نکنی تا مراد یابی ج ای جهم یصلونها و یسیر القرار ایات

جو هم آمد نفالت ای برادر بسی جدت باید کرد تا چار ازین نیست که کردی کامیابی

اگر چه غنائی اندرین کار جوید خود کا او داده باشی پس اندر مراد خود بدست

ای خداوند فال درین نیست که کردی جهم تمام باید کرد تا مراد یابی امام محضر صادق میفرماید

که از حرام اجترار باید کرد و شرح حسن نصری گفته اند که ترک این نیست کن او لا

ما نقول عبد الله این عباس ترک حاجت نیست گفته اند که خیر روز صبر کند تا مراد یابی

ان شاء الله تعالی اگر چه ای ج هم بود الحکم

جو ح آمد ترا حاجت روا شد همه کارت صفا اندر صفا شد ترا دین

سید روگشت مکتوم نگارت شد همه حاجت روا شد اگر غایت کسی

داری بجائی شود حاضر دلت نمکن چراسد ای خداوند فال ح مبارک باد

که حاجت روا شدند و شناسنامه در کار تو میشود و استقامت می باید و تقوی امام جعفر
صادق و امام فخرالدین رازی میگویند ترا از غیب غایت شاد می رسد و دشمن تو
منکوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت ان شاء الله تعالی اگر خدایا

قالین فیها ابدار رضی الله عنهما **ابیات** بقالت خ برآمدند برین م
نکر و مال و مملکت و دولت کم چو خ آمد بکردی از خیالت که سخت نیا
برگز و غم چو خ آمد ز خوفی نیست خالی از آن خوفی نه سود می دست نه غم
ای خداوند فال ترا دست تصدق باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن بصری گفته اند خج بدست اما چون صدقه دید خوف غم نیست و رنج
براحت بدل گردد و مراد یابد و اگر داید دعوی هم فیها سجا ملک الله ص

و تخمین هر فیعاسه لام **ابیات** چو حرف دال آمد اندرین فال نکر و
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسال بود و هر سال
رخصت دولتی گردد می صاحب که روز افزون شود و روز احوال بر و بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد و بر تو آشکارا خج خداوند فال دلیل نیست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا و شود و بر تو امسال بیشتر از هر سال

بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی
اخرند امت کشتی اگر بقول الشیخ عمل کنی مقصود یا بی ان شاء الله تعالی اگر داید
ذوق و عذاب النار و ذلک بان الله موید **ابیات** چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود
دست آموخت

صدق بیز الله
چو آمد تصدق کن بدو پیش

این فال

کشتی

کشت مقهور این فال اسی برادران خرم سعادت بانی از نزدگاه دور
 نبال هر که حرفه دال آید شود کار خیرش جمله معمور اسی خداوند فال آگاه باش
 که عجز خواری از نو دور شود و از در کور و سخت تو بیدار شد و دولت
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر **ایات** بنا منزل علیا ماید من السماء **ایات** چو آید روا شد جا
 بیابی غیش عشرت کام مقصود چو آید نبالت سعی بجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقیش روی باتازه ماه روی زهی فرخنده فال
 بخت مسعود اسی خداوند فال بدان و آگاه باش که این نیست که کردی
 نبالت نیکوست و فال تو خوش و خرم بشارت میدهد که رئیسش یا شایسته
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فائده عظیم خواهد رسید و امام جعفر صادق میگوید
 که سفر و منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی باید
 و بجز او رسد انشاء الله تعالی و اگر زاید **نعم الذین کفرو**
 ان لن یبعثوا **ایات** چو آید نبالت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن اسی به کوشش تو سران نیست
 اسی خداوند فال این نیست که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن ازیرا که
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو دوار و تو سعاد

سعاد
 حاکمی
 یحیی

حاکمی

یحیی

شدی و بقول شیخ حسینی یک کار کن یک کار کن تو کل دست حق مکن
 و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبد الله ابن عباس اگر علم
 طلب کند حاصل شود و مراد باید اگر کسی ^{تشریف} شهر رمضان الدی ^{مسجد} ای
فنه القن ان ابیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نویدار
 مگوی بکسی راز دل خود که تا در و ترا تیمار کرد و خوش آمد ترا یک صلیت
 از آن خصلت دلت بیمار کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر خواهی تو
 ز بسیار کرد ای خداوند فال اینست که در می بر تو مبارک باد از برای آنکه
 بخت نویدار شد و دولت روی نمودارد و بر و مراد که داری رودی
 و شیخ حسینی فرماید یک کار کن یک کار کن تو کل برحق دار و راز دل
 بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبد الله ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال
 سفر کند سود یابد و شیخ حسینی گوید اگر طلب کند علم روزی شود
 اگر کسی ای سلام علیکم طیتم فال خلو ها خلد ب
ابا خوشی آمد سعادت نیاید شکار و بیم سفر کردن نیاید چو در

صلوات علیک طیتم فال خلوها خلد ب

ابن عباس

سین آید و دشمن خد کن ورنه همیشه نیاید درین مکن
 نعمل آید و دست صوری کن که کارت بر کشاید ای خداوند فال
 فکر و تامل نیاید ز بهار خود را از ترش شیطان نکامدار و امام صادق ^{رحمه} جمع
 بر آن نهند که صاحب فال از استغفار کشتن تقصیر کنند تا کارش درست شود
 و درین نیت هر کن و شیخ حسینی فرماید که خداوند فال را از لغت حرام

نعمت حرام لغت حرام

بر مریاد کرد و سخن چمن میباش و خنک از میان بکس تا مراد بایش

النساء الله تعالى اكرض ايد من في القرآن ذي الدكر ابيات

چون در فال تو حرف صا و نمود در صبر و تحمل بر تو بکشد که از حیرت زبانی نیست

چون تو در کار یکی خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن نیست به خود

درین نیست که کردی صبر پیش آن که از حیرت کشاید جمله مقصود اهی خداوند

فال این نیست که کردی صبر باید کرد تا ترا مراد و دست دهد و اگر تعجیل کنی

باید شد چرا که بفرستاد و رت کرده باید که مرصه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس میگوید و همه مفسران آن نیست که در حرف ص صبر باید کرد

تا مراد باندازد الله تعالى ضا اید ضرب الله مثل الذين امنوا ابيات

چون آمد لغات اهی بر او نشود کارت همه نیکو شود بهر کاری که خواهی

میتوانی مکن تعجیل بر مرکار خود بر جو حرف ص باشد پس مبارک درین نیست

ز حرف خوشتر بخور اهی خداوند فال این نیست که کرده پس بگوست اما بقول

علماء و دین خوان کس مشکو که خود را در عذاب تسوئیش منی و امام جعفر صادق

و حواجه حسن بصری گفته اند که در طلب مراد تعجیل مکن که مراد بایش الله

اگر طه اید طه ما انزلنا عليك القرآن انتقم

ابیات چو طه آمد مطهر کن حوت بر و میکن غریبان را زبانت چو طه

تراشد و احب اید و سنت از عصیان پاک شود دل کن عمارت چو ای جان

از کثائن پاک کردی ز تو آید همه خرو عبادت اهی خداوند فال

چون مراد ص صبر

37

ت

بدان که این حالت نیک نیست تو به کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
استعانت از وی بجوایی و سپردن و خویشان و عزیزان و جمله منکران را
غیر داری و نیاز رازی و امام فخرالدین رازی میگوید که دایم که دایم با طهارت باش
و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک کن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
اگر چه آمد قال الله ظل الله و ذللت قلوبهم و ذللت قلوبهم و ذللت قلوبهم
چون آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید و کوفال است فانی
طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیست و
زین فال ابدوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند فانی نیست
که کردی بسیار خوبت دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر عاید عم بیتا علون

فوله تعالی
ظلالها

عن النبأ الذي هو حرقه ايات
جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عیش ممکن مایل خویش درین نیست
که کردی سعی نبای بکن تعجیل از دشمن مندلش جوع آمد لغات عمرالی
صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیست عمل کن مکن اندوه
و خاطر کم و بیش ای خداوند فال برو علی الرغم بدانندیش عیش ممکن
و از دشمن باک مدار در غم را بخور راه مده که خواص حس لصری گفته اند
که صاحب عین اگر روی بر سر کار می نهند مراد یابد اگر عاید

الم غلبت السروم جو آید مشورین فال نمکین
 فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود
 براق سخت دولت رانده زین الکوفال قران صدق داری درین نیت
 سخاوی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که کردی غم و اندوه
 کرد تو نخواهد شد باید که باین مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا
 صدقه منفرماید تا کارت مبارک کرد و امام جعفر صادق منفرماید که اگر
 صاحب فال رخ صدقه دهد همه کار او آسان شود ان شاء الله تعالی لک آید

فهرقان عظیم ابیات چو آمد بغالت کام یابی میان
 سر مرزان کام یابی همه کارش پیرسایان کوشد جمع ز غایبی خو
 پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوی
 نام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که کردی کام دولت حاصل
 شود و فوت دل طالع نیاید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد
 و همه کارها دیر نیانست جمع کرد و علماء دین بر این اند که صاحب فال
 از غایب پیغام یابد که خاطر جمع کرد و شیخ حسن بصری رحمه الله منفرماید
 که سفر کردن نشاید باقی همه کارها نیک است اگر فانی فال الله تعالی
 هذا رحمته من ربی است جو در فال توقوف آمد قرار است

ت

نتر خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن با کام یابی که از بخل آدمی بسیار است

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند

خاطر خود خوش دارد و در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق

چنانکه هر که ترا ببیند دوست دارد بقول ابن مسعود و امام محمد الدین خداوند

فتوحی رسد از جایی که او را هرگز گمانی نباشد شیخ حسن بصری میفرماید که سخاوت

تا مراد باید انشاء الله تعالی اگر کاف آمد کاما کاتبین یفلن ما یفعلون

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شریکت مکن فرض مکن شیخی

ازین با خبر قصورت کی نماید امی خداوند فال بدان آگاه باش ازین

زود برگرد و خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و مستغفار کن

و از کردار بد باز گرد تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و پاکش مکن

از برای آنکه بر نیایی در القضا و وعده الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی

و آن کار بکنی در آخرت همان سود ندارد و بگو با کسی بیع و شریکت نکنی

صد روز صبر کن تا حکم داد یابی انشاء الله تعالی اگر لایق آید لمن الملک

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد

پرخنده کرد و بمخزده کارایت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدفا
 یقین دان طاعت فرخنده کرد و خلق خود بر دینی نازنین است زجاو
 دل حسودت بند کرد و برانکس کوعداوت با تو دارد بدان ازخانمان
 آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طاعت فرخنده شده
 بھرکاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این تمام
 میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوشش دارد از این سبب و شهنشود
 و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند از خانمان آواره
 کرد و انشا الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ایما
 یویم آمد خدرکن ز ملامت بکفتم شرح حالت را تمامت خدرکن
 از چنین کاری برادر کنان دعوه نه بینی خبر ملامت ازین نیت
 گذرکن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال
 بدان واکاه باشد ازین نیت که گویی استغفار کن تا از ملامت سلا
 یابی شیخ حسن بصری میگوید که زنه را با کسی دعوه نکنی و امام فخرالدین
 رازی گوید که زود ازین کج روی نیت سر کرد تا سلامت مانی انشا الله تعالی
 اکرت آید و القلم و ما یستطیع و
 دین نیت چو در فال تو نون است بعول عالمان گویم که چون است
 چو نون است و انما نون را مکن ک که سوئی دولت این نون است

39

بدان
نظر

درین بیت که کردی چنان بود که هر روزی سعادت و نعمت بداند
ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و در نماز
کردن کاملی مکن تا دولت بر تو ماند و امام فخرالدین رازی میگوید اگر
مراد حاصل آید و سعادت روی نماید و کاری نیکو شود ان شاء الله تعالی
اگر و الله و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و آن
وصال است همه کارت وصال اند وصال است نیاز و حاجت
با کس ماند زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خد کوی
سیر دشمن بدست پایمال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش
درین بیت که کردی زود مکن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب
بشی دولت پاک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خد
که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بوی حاجت نماید و خواجہ حسن بصری
از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال هر مرادی که رو
مرادش حاصل شود ان شاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی
انزل رسولہ بالهدی ترا ای جان چو همه
مبارک باشد ای جان و سالت چو همه آمد مرا من از کس ندارد
نیکو کرد و همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

حاصل چو همه آمد بفالت ای خداوند فال همه مبارک باد و مترادف
 ولت سعادت رو نمود که فال بسیار در همه کارها نیکو شود و زینهار از پنجس
 هم نکلی و در این نیست که کردی کوشش کن تا از حرفه حرف دیگر
 نیکو نیست و این مسعود میگوید مراد و جهان حاصل اید که لام اید که ریب فیه و
 و قیت کل نفس ابیات بفالت لام الف آمد تو ای بار بسکت کرد
 زین نیست تو زینهار بفالت مرکه آمد لام الف او شود ستوریده و مظهر
 و ران کار درین نیست عمل نکردنت به بکفتم با تو روشن ای مکار
 تو میدانی که لایق چه دارد همین گوید که نوایی کار بگذار ای خداوند فال
 خبر مید ازین نیست که کردی زود کرد و عمل مکن که شیطان شوی
 شود ندارد و این نصیحت بقول علماء و دین مثل عباس بن مسعود
 میگوید که لام الفیست یعنی ازین نیست بر کرد و تا مراد یابی انشا الله تعالی
 اگر یابی دوم تبیض و جوه و شواء و حیاء و بیاض و جوی آمد
 بفالت یار یابی اگر بیکار بودی کار یابی بیکار می که خواهی گشت
 مشغول یقین خود را تو بر خورد و یابی ای خداوند فال بدان
 و آگاه باش که همچنان که در اول الف هست در آخری نیکو است
 هر کاری که کسی مراد یابی درین نیست که بچیل مکن که بفالت بسیار
 خوب است و مراد حاصل شود و زینهار شک نیازی زیرا که امام معقر صادق
 رحمه الله علیه فرماید که صاحب فانی بی از دنیا نرو و تا جمال حضرت خوا

حجت

الف

غنوده حجت خود یابی

(Vertical marginalia on the left side)

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعف عني من ق...

و ملن نظر اميرت العالمین

فالتامه

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صوم بگری که گرفته
نبرد گشت و درویشی آرد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دیگر

شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار ا خلاص و سه بار درود

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکایله فاد
مما هو الذکک توهم فی شریک الملکوت المخزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الحق محمد الحق انما مصحف کتبت
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجوی و زدوسی باحر

و اگر نیست رحمت بر آید آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

ازان

اگر کسی که در این کتاب است...

ران کارها پیر باید کرد
آید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار
ارو از دست بکلی خط و لنگ

رحاب دولتان بنی نکوی
گاه و دوستی رانک مسعود

بروز از خوشی همه سال
در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون با آید فال
بدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و شتاب
ورین فال مبارک بگو خواه

سجده است برت از دست تو سرود
بهر شندی که گشایی خدا یار

بود چون بوسنانت زندگانی
تا امل و ارج است چون ابدی

فال کراست است ای شهنشاه
ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه مگر نرو نگرنگ
تجارت برود چندانکه جوئی

سفر مهمون نبائی خیر محمود
بهر کاری که دید تو ورین فال

کشایر کمان در غیب کار
شوی از دولت و نعمت قوی

ز حباب دولتان بنی مراد
که نعمتها بدست آری ز مراد

شدی مقبل بای غرت گاه
ورامد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده ای بسیار
ز فرزند ان فراوان شادمانی

تا امل و ارج است چون ابدی

قال الله تعالی و جعلنا من الآثام
اندر دست بعیدیم نه سال
تا امل و ارج است چون ابدی

درین نسبت که دارم منفعتی
که تا رسته شوم از مکر او باش
توقف نکنی نیکست این کار
که تا دسمن شود مجدول محول
بیایی جلای مقصود و مطلوب
فراوان راحت از ایام بسنی

حذر کن خنجر و زری محتر
عدو می در کمن تست هو
به استغفار تو به نشو تو مش
نشود بعد از دو هفته کار نام
لکام دل رسی آرام بی
ز اندوه جهان بیدار کرد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ اسْتَقَامُوا

چو فالت می شود دیگر چه خواهی
درین فال سعادت سخت قابل
سزد که شادمانی را کنی ساز
باید بر مری اقبال ره پوی
بدان از آن نیست که داری
استغ کن ز انبامی به جویشان

شنائی کویدرگاه الهی
میگانی که داری گشت حاصل
فرامی در ترقیم هست غا
مطهر بر عدو از زور بازوی
ستوی شادان و خوش از سخی
نباشد خاطرت زین بس

حسنت حال باشی در همه حال
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ تَقْدَرُ أَنْ تَقُولَ قَوْلًا رَاضًا
ترا مقصود حاصل شد درین
فال

خنجر و زری محتر

عنان بر تباب زین فال صواب
مکن عجلت کرد کار بی ادب
باید بر مری اقبال
باید بر مری اقبال

چو فالت حیست ای فرخنده ویدار

چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می

بکار زرع خوشتر تو دایم کار

ز اصحاب دلی بینی کرمی

خاند کار و بار تو نهفت

اگر آید حسن فال صمد

درین فال آید مطلوب برود

بر آمدنیت شد دوست یار

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شماری

ز هر دانه بدست آری و خوشوار

بیای بی شغل یا زریا و رمی

امورت گشت چون ماه و صفت

که آمد بر تو ای ذات گزید

مراداتی که اندر خاطر هست

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالین بگذار

اگر کاری کنی بر عکس حالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روارین اندیشه در حال

که تا فاید حل خود را نگذار

نباشد غفلت از خوف خالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

بهر از شایسته در کارهای
مراد خاطر آید از انان
علم بر کس خبر اطلالی
مراد خاطر آید از انان
بهر از شایسته در کارهای
مراد خاطر آید از انان
علم بر کس خبر اطلالی
مراد خاطر آید از انان

سعادوت راه برکرد اندوخت

نگرود درخ تو دامت سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای کیهان در دست انخاس

کشتاید چو می بسته

بگردی از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلتک خلیفه فی

جود ال آمد دلیل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و گریه کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسا

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چندان این سفر را

بکیفت دیگرگون گردد این روز

در آید نعمت از مر سویی مروز

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از سازواری

ولیکن بایدت تقه می گیریدن

اگر خواهی بکام دل رسیدن

سود کسارت جوهر عالم افروز

سعادوت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امنیها انزلت راتبعوا الرسول فالتبنا مع الشهد

من

به فال فال باورد و الحلال است
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان با دجانت

ترا لغت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد هیچکه محمور از کار
لقامی او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا
عمارت خانه و اعمال اشغال

دلت باشد شکفته بهیچو گلزار
سفر در هر مهمی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع سدار
مبارک باد این جمله درین فال

قوله **ما كتبنا مع الشاهد**

اگر در فال ری آید گزینست
ترا امر است از هر جنس اوقات
مستواند نشناک از هر بخور
ز غایت آید از غیب مکتوب

دلیل اندر سعادت همین است
منزه باش از خوف و بلیات
گر اندر غایت یابست سر
رساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت بر این خنم داری سفر کن تا که در دست اری
وگر بجز راعت کرده دل درو کن خوشه های سیل و گل
بهر کاری که روا شود ز می فزاید در سعادت هم ترا یاد
قوله عیس و تولى ^{نهی} ان جاء الامم ^{نهی} اقصا

زهی فال که ز می داک در نفال مبارک باشد این نیت بهر حال
فزاید عمره بابی مال از عیب غنی گردد در و شادان بهر عیب

بکن بجهل بر کاری که دانی قدم سرنه که مرکز در خانی
سعادت راه پراقبال همراه مقیم اند در سراسر عزت و جاه
عمر نیز می در سفر داری باید درین فال سفر کردن خوش آمد
اگر اندیشه داری بهر عهد بدست اری درین تزویج نقد
عدوانی که قصدت مدام اند درین فالست همه سفل غلام اند

قوله یس والقرا ^{سن} الجک ^{سن} یم ^{سن} انک لمن المرسلین

سعادت یار نو خون آید ^{سن} برآمد حاجت مجموع ^{سن} بنشین

درین نیت

درین نیت دل آسان کرده زود

همه فرخندگی بینی فراغات

بهرکاری که رخ اری نهی کام

کسایدخت دولت رونماید

ستود زانندیشه اطهال بی غم

عدو در تهنکله واحاشان

قوله بجا نیت یدانی لهت

اگر شین آید اندر فال آید

چو دسوار می کشد کاری تو از سر

به سراند ترا آید و نیت برد

ترا ده روز کامل صریا ید

اگر عجلت کنی آری بدامت

تو زان پس گریه بی شاخ بی سر

ستود روی تو چون روی نگاران

صاد

همی که بدل داری و مقصود

بعصمت داری و تیرد زافات

رسد از فضل حق که زود با تمام

عمری از سفر خندان در آید

فراید خورمی در سینه مرد

بعثت خورمی راحت بمن و ان

مکن عجلت که چندین حرز شکو

درین یک چند آخر میشود خوشتر

هر ان نیت که اندر خاطر است

در ان پس گریه کنی اینها شاید

ستود از صراجم بهم عداوت

خویشی زان بی سریم مسوده تر

بهر کلدان در فصل بهار ان

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَا صَبَرَ لَكَ لَوْلَا اِخْرَاجُكَ لِرُسُلِ

چو صا داید ترا ایدوست در قال به صرا دید ترا هم دست الفلب

برینه میکنید آیات قرآن مکن عجلت مشوا می دوست نادان

صوری کن که دولت از صورت مگر در خدمت بند و حضور

کرا نیست طاعت تا پانزده روز بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین بام یا بیرون نهادی گشاید هر طرف در می تبادی

سود کار تو چون بستان برار رساند میوه پرا حلالی و بر بار

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى رَبِّ قَدْ اٰیَنٰنِي مِنَ الْمَلِكِ

سارک رو آید ضاد بر قال بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدی ز تو آسودگی یابند خوشی آن

درین نشه کامه خیالت رسد مقصود با غزو جلالت

سفر خوب آید خوشتر ز رعت رسودا منفعت یابی کخانه

تجارت مشرووع و شرع حوس است این قال در ایامی

لغای

لغائی اہل دولت نیک آید
اگر خود قصد داری می آید
برآید حاجت ای خدا را
فقران را درم شکر از فقرهای

قوله الله تعالی **طه** ما ادرنا هذا القرآن یسئع

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی
مراستوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد یک هفته ز مراب
امور و ت روشنی گیت چو حتما

مسور رنج چو فالت طاهر آید
که قران راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است
بنیابی اسخه از حضرت نصیب است

بیایی ناگهان تو کنج بی رنج
متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربخت خود بیهوش بینی
قناعت گر کنی بقوا گزینی

قوله الله تعالی **طه** عن حاجه بالاحسنه فله عشر امثالها

اگر در فال حوت طی برآید **طی** فراوان حاجت زانود برآمد

رسد چندان ز رو کنج نهانی
درآید بیستمار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی
روا کرد و بکار در نهانی

ترا باشد ز دولت فتح یابی
بیابی از نقاب عالم رهایی
مکن اندیشه را عدا خود خواری
شنودت هر یکی خوار و نکو نزاری
ترا اقبال یار ست عجم حصار
سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ
سبابت نماید عین در فال عین همه کاری تو سامان کرو امسال

باید یک دور روزی صبر کردن
که از عجلت بود افسوس خوردن
درین منت اگر کاری ستاست
توقف کن کنی خرد صواب است
توقف کن نظر درگاه ممدار
بخت زود تر گردی سزاوار

گر لایمها به بینی از زمانی
بگردی در همه عالم نشانی
شود از فضل ایندو خاطر جمیع
مهر از حاسدان تو دور و کن طمع

سفر داری سبابت ممد ممد ترا که بمطلب خود بر
قوله تَعَالَى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

افعال عین آمد در خودار
مکن عجلت توقف در نکو کار

مجلت تمامی از جوان بخت

بخت بود از پادشاه روز

باز سفر دار خیزی

رجو باشد در سرای

وفست اندر خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق

صدقه بده تا از این نیت فحی رسد و این سفر بر تو مبارک است

اللهم تعالی ممکن کما یرجو بقاء ربه فلیعمل

من فرحتی گرفتی بر آید

در نیفالت دری دولت کشاید

بانی خاطر جمع گفد

باز اندیشه گز اندیشه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

بده شوی سفری گز نشی

باز در شمی گز با تو افتد

ت بر دهم خاصه ز رخت

تو باشی در گما در حیرت

تو باشی در گما در حیرت

ایچدیوندا قال بولان اولگاه باش که در قال تو فی بر لعدا گونیت سفروار
چند روز صبر کنی خوبست و اگر همه کارت پریشان جمع گردد و از هر نش
بیا بیستی ق کی الله تعالی اذ احبنا و نوحه

و الفح و ایت

خوشا و مرجا چون آمدت قاف بیای بی مال و زرافزون از ا

شود کاری تو چون کذا از خوشو رسد نعمت چون ایدوار
لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

کنز سبحان بفرقت جاودانی کنی عیش و طرب در کامرا
چنین فال گزین ایند و ترا داد ملایک که از خاص خود

ترا شاید که نرم لای باشی چون نحت داد حق شاداب
سرا نوز و مرغیست که داری ترا از نحت و تاسارامی قال الله

اذا التمسک فورت و اذ التمسک فورت

بکن روزی بوفتود

خدا که در صلاح است که ما را بدست طعن
خدا که در صلاح است که ما را بدست طعن

رین تر و ملک آیام ای برادر
شود و زانند این کار تو چون

کبری التقات ای درین راه
تو دانی من محمودم

ن لعجل خاطر جمع میدار
که کارت بعد از نگرود و جو کلدار

و صفت صبر میباشد در مقام
که با مانی بکام دل همه سنا

نوله **بسم الله الرحمن الرحيم**
بسم الله الرحمن الرحيم

مسکن جو آمد لام و زغال
بر اند حاجت گشتی تو بحال

ساعت دامن دولت بگرد
دلت آسودگی فرحت بندرد

بر اند غایبی ناگاه از دور
بگرد جان حله دوستان نور

سات ملوک آید ز حد خوب
دید آید همه مقصود و مطلوب

نمی خیر و آغاز احلم
بیایی باز گرسد برده کم

نفرافغ مصاف تو طفرای
ستقای حاجت دست در خضرای

نمی خیل و قند فال که در فال تو حرف
لام بر اند ست باید که همه را

ع شوند و از یرا گندگی بر آید و حال
تو قوت کرد درین کار که منت کرد

مغول باش و نرد و کن که برادر خود رسی
حضرت امام جعفر صادق میفرماید

صاحبان باید خوش خلق و نیکو خوئی
باشند که هر شرفی بفتح یابند

ال الله تعالی
لکرم و لکرم و لکرم

ز فقران میکند اینفال نفیسم
دور و زری هر کن چون آید تیر
مکن تعجیل که خلاهی سلامت
میرا باش لذت و طعن و مدح
نشوی از عهدی صعب بفرستم
بدل مرهم رساند روی مهد
اگر استبداد عجب عجب آری
بیای بیبره زین نیت که دار
مکن تشویش دایم باش خدا
که تحسین او رندت خوشمن
ترا از غیب غم خواری در آید
هر آن نیت که میجویی بر آید
پس از ده روز از خون الهی
باید کارایت روشنند
ای خداوند فال بدان که ازین نیت
خداوند فال بداند که ازین نیت
که حرف می برآمده است یقین دان که از ملامت خالی نیست
اللّٰهُ تَعَالٰی یُنَزِّلُ الْقَلَمَ فُودًا عَلٰی سُوْرٍ مُّوْفُوْۤا
زهی دولت بروزانکه از افسر روز
که آمدن نون بغالت سخت اف
شود احوال و اعمال چو گلشن
سعادوت نارسد از تو بھر
ترا اقبال فتح و نصرت دیار
در هر کرایان دایما با
درین بندیشه بر خوردار باشی
بخط جمع هم ریاب باشی
اگر سودا کنی داری بسی سود
رسی ای داری رودنی بمقصود
ای خداوند فال بدان و آگاه باش که نون در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کو تا به مکن که مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِلُ قَسْرٌ تَشَاءُ

وادی

مبارک طالع و اوقات طاهر که آمد و او اندر فال طاهر

هر اندیشه که داری زو بر آید بر و دمی دولت و عزت آید

اگر این پس گوی کلوخی دست داری شود و خلخال ز راز بختیاری

ز شادی بی طفل زن بر مفتحی بام که آمد کار تا جمله سر انجام

ز سلطان عزت و تعظیم جوید چو نعمت دولت و در نکشاید

بر آمد حاجت فرزند دل بند شود و محبوس خلاص از بند

چنان گردد که عالم تو سود و دوست نمیکند تن از شادی درین پو

ایستاد و ندان بدان و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدا که مراد تو حاصل شود و هر کار که کنی سر انجام باید قال الله تعالی

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حَرْفٌ مِنْ

منهائت یافتنی حاجت بر آمد چو اندر فال حرف می بر آمد

سوی بد و دست زین اندیشه مسرور چراغ دولت گستر و سر نور

بر او زنگان بخاطر بود و مطلوب بدامن بر این نیت بود و خوب

درخت خشک گره خوامی دهد بار درین نیت بباراید و و صد بار

وگر خواهی عقیقه بارگیری د... چو اندر فال پی آید بگیری

مگردان اعتقاد از حرف قرآن بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت بر آید مژده باید اگر انبار زرنجشی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زد...

و حرف پی بر آید بسیار خوبست فسوس میخورد که رود و بر آید

لفالت لام الف آمد چو ای یار سبک بگیر زرن نیت نور شمار

لفال مر که آمد لام الف لا شود شوریده و مضطرب ازین کار

درین نیت عمل ناکردنت به و گروم بالو واقف من بیکبار

تو میدانی که لا معنی چه دارد همی گوید سوس بیکار زرن کار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

برآمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو پی آمد لفالت یاریابی اگر بیکار بودی کاریابی

تو با عیش و نشاط و کامرانی حسودان را ز غم بیمار یابی

چو یا آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

بهر کاریکه خواهی گشت مستغول یقین خود را تو بر خوردار یابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

چو یا آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

بگذرد

ایستادند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهد ان شاء الله تعالی
 فال در مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید اینست

لحان ///	قبض الداخل //	قبض الخارج =	جماعت ≡
عقد =	مخرج =	انگیس =	حمره =
بیاض ۹ =	نصرت الخارج =	نصرت الداخل =	عبد الخارج ۱۲ =
نقی ۱۳ =	عبد الداخل =	اجماع =	طریق =

علامت بزرگان نیست داری کنی خوب و اگر

بدان ایستادند فال مراد است که کرده راست خواهد آمد هر چه در دل دارد
 بدان اگر خرید و فروخت میخواهی نیک و نیت سفر احسن لکن بجانب شرق

و اگر سوال غایت و غایت رنده است و شکم است با نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوستی
خوب است و اگر سوال بیمار است بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه و دال نخود و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در بدست آید و گم شده بیمار است که جانب مشرق است و در حمله کار نیکو است
اگر ^{قبض الدال} ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نیکوست بشارت باد و مر ترا
بر اندیشه که کرده خوب است بدانکه شکل سعید و داخل است اگر بخت رعایتی و یارانی
حاضر متعلق بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نیکو بود و اگر غایتی داری از ان مال یابی اما در سفر رفتن دشوار می
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کشتن
بر احوال ضعیف واقف گردد و یا نه روز یا چهل روز یا نهم روز مراد حاصل شود
این فال شادی است نیکوست ان شاء الله تعالی **قبض الخارج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام پیوسته در اندیشه نیست
بگیر مسافر 4 دو خذر روز نماید کرد و از روز دانه و فلفل شکران خذر نماید
تا چهار روز نکند که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گدا
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در ان شکران حرا
حرب خا ان شاء الله تعالی **جها** بدان ای خداوند فال بشارت باد
سرا که زمل تو و فال تو همانست نه بشارت نیک نه نسی بد حرکت شکل بشارت
نیک

در
رفته

نخست سعید با سعید و حسن با حسن است و دلیل میکند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوب است و از طرف روزگار خورم شوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری شکست و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر حامله است یا نه زاید بسخنی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در شکم بیمار را خوف است صدقه دید و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری هیچ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و برآید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری برآید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 ویر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده بدین بدان انداخته
 فال نشارت باد و مر ترا اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل آسان شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت درد شکم و درد کردن و درد سر صدقه دید
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدیده صحت باید و بیمار معطل مینماید
 و حایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختر می حاصل شود و اگر حامله است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری خواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و غلام و چهار پاره میخری مخر که مگر نرود
 و اگر غایت داری دیر آید و پیر لسان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد نتوان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از یکماه شود خوش است و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زیان شود و زن بدکار
 خواهد بود و اگر در دیده گیر کنه است باید باز و گیر کنه بجانب جنوب است و در دزدان
 و اگر کسی فرض طلبیده و فرسخ بدین بدان انداخته فال خوب بسیار رنگ است
 و نیت که داری برآید تا منظر خلاصه بود و اکنون دانست دلیل است بر سلامتی
 تن و جان رسید محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از این کتاب باید دانست که در این کتاب
 و تا خط میانی و از این کتاب باید دانست

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکان خواهی خوب است و اگر
نیت فرزند ست شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپایان
بخری نیک است و اگر بخیه بازاید و بجان مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی داشته باشد بر آید شراکت خواهی و اگر
طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است **انگس** بدان ایستاده اند
فال تو ز لون ست و نیت که داری از و باز کرد و چرا که شکل کس است
و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
لاکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خورند داری صبه زاید
و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
دور نشود **حمره** ای خداوند فال بشارت باد و مگر که فال تو در
میان ست بسیار نیک نه بد سعد با سعد بخش با بخش و اگر سوال از حال خود
پریشان نماید و از فکر و تشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری بخواهد شد
و از دشمنی برادران بر سر دار و بفرزند و از احوال مادر و پدر و می خواهی میان
و اگر حامله ست بختی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
داری خیر او شود **سیاه** ای خداوند بشارت باد و مگر که مرنده
که کمره بر آید چرا که شکل ثابت سعید است و لا اله الا الله می کند بر سلامتی زن و جان و کمال
زود بکشد و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
باشد و دولت مند و سفر مبارک و نیت غایب حسن و سلامت
و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست بیاید
و در نیت عورت ست و اگر سفر بروی بصحت باز آید و امید می که داری

و اگر نیت

۵۱

و اگر نیت

و اگر

و اگر محتاج به است خلاص شود و اگر فرض هم خلاصی بالبی و جمله کارها موافق مدعاست شود

نسخه الحاج

بدان ایجاوند قال مبارک باد و مرستی که داری برآید و اگر
حال خود میسر سی توقف نماید و روز کار دل خواهد شد و از برادران الفت یابی
و خویشان و اقربایان متفق شوند و احوال ما در ویدر خوش است و بعیش آید
و فرزندان خوشحال اند و فرزند نرینه زایند و حمل نرینه و کم کشته سحان مشرق است
و زردیده و مرده است اگر نیت سفر داری مبارک است و اگر روز کار خوانی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود و اگر از مبارک باد که قال تو برآید
نیک است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه تو رفته باشد
از آید و اگر از برادران و خواهران نیت داری الفت یابی و فرزند حاصل شود
حاله زاید و اگر بیمار باشد هیچ در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند
اگر کسی مرده باشد سحان مشرق باشد و از دشمن خوف داری و اگر نیت
رب داری بعد داری بهتر است و بار صحت و سلامت است و مرستی

عبدالحاج

مقصود از داری نیک است ان شاء الله تعالی بدان ایجاوند
تا تو نیکوست و مرستی که داری از دخول و خروج بدان و در توقف بهتر است
نیت ملاقات داری از بزرگان و غیره آن مشکل تو آسان شود و مکر تم ترا
تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد باز آشتی کنند اگر غایت
سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوافل است
در آن و خویشان آند اگر سفر می کنی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بیاید و بعد از توقف و اگر نیت فرزند داری خواهد شد
ارست صحت نماید و زردیده مرده باشد و اگر تخمه سحان مشرق است
غایت سلامت باز آید و اما آخر سر است و ایجاوند قال

۱۹۱
 احقر تقی : اخداوند فال و رطالع تو توقف مینماید اما مصرت حاصل
 مینماید و هر چه از قبضه تورفته باشد باز آید و هر کاری که باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر سارک یار و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب حاصل شود و نکاح مکن و غایب در ملک
 و ملاقات امیران خوف است ثم محبت تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلوٰه والسلام تبارخ نجم شهر جگر جبر

کسی معلوم کنی باید که مرد و جسم خود را نیکو داشت و انکشت شهادت را برکت

و رفت نگاه با موافق به عبد الله اخلاص اخلاص و شغال مساکین و غریبا
از بزرگاری که کنی منفعت یابی و مله دل حاصل کنی و حق زیاده کنی
و هر چه طلب کنی از کسی بدو و روبرو کار کنی و از بزرگواران و جویندگان

به بنده و بر طبق خاصیت برجها معلوم نماید و آیه نیست

حمل	ثور	جوزا	سرطان
اسد	سنبله	میران	عقرب
قوس	جدی	دلو	حوت

۱
نکرا باشد حمل اگر شوی دوست
نستارت مرترا اینفال نیکوست
۵۲
بام دل رسی مقصود یا نیل
بر آید حاجت هر دم نشا و سیک

۲
راد هر دو عالم خود بر آید
طلسم کنج رحمت برکشاید

۳
سیا نور گرد رفال آید
فرج صد گونه اش فی الحال آید
۴
ان نیست که در دل بار دار
بر آید حاجت و امیدوار

۵
ت جوزا بفال آید به پیر سنز
زید طبعی خود را که تو زهر چسز
۶
بد صبر کردن اندرین فن
ولی اخبر طفر یا بی بدشمن

۷
رطان نیز گشته حکم جوزا
درین هم صبر کن ای مرد دانا
۸
ساز می درین اندیشه است
زیانت میرسد گفتم و رین باب

۹
شد اسد نیکوست اینفال
به بینی نشا و مالی و درینفال
۱۰
دست سنبله صد مرده میدان
دو عالم ملطفت با سده حلسا

۱۱
ویش و اقرا گردی معظم
عزیز و شا و مان باشی مکرم

اگر میزان بفال آید همه کار
نکو خواهد شدن دل را قوی دار
بر آید حاجت از دین دنیا
نظر بایلی تو در دنیا و عقبه
اگر عقرب بفالت رونماید
در حجت برویت میکشاید
به بنزج رخ و فقری
لکام دل رسی این مترده گیری
چو قوس آید بفالت مرده گفت
بحکمت آنچه فرمودند به

غم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد
اگر جدی ست فالت ست مکر
بزند کاری بروا که تو بکدر

پیشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس

اگر در فال دلو ست اخی منند
بحکمت خبر کن در روزها خند

چو آید فال نیک حوت دید
رفضل حق بکام دل رسید

بایلی عزت و جنت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخه فال نامه تباخ پنجم جلد الحجب

